

# Rød Mix

Organ for de røde

Pris: Det de mener den er verd + 1 kr.

17. mai 1957

## Store omveltninger ved Alta kommunale kino

Som alle altavlevering vil vite er det skjedd store ting med vårt kjære avkoplingssted, kinoen, vi har fått CinemaScope. Det har fått alle faste kinogjengere til å sende en liten takk til kinostyret i all stillhet. En har lenge visst om planene, men de fleste trodde ikke at det skulle bli noe av det. Kinoen er, liksom så allfor liten og beskjeden til å ha CinemaScope.

Men kinostyret resonerte som så: «Vi har et underskudd på 8000 kroner, hva i allverden skal vi benytte det til?». Vi har CinemaScope til kinoen. En kino som klarer å få et så stort underskudd, må ikke bli hengende etter i utviklingen.

Som før nevnt fikk det kinoen til å stige i folks aktelse, og det kunne jammen trengs. Styret hadde like i forveien gjort seg mektig populær. Blant en del av de mer prominente personene i bygda ved å foreslå at friluftsteater skulle innrundes. De angledende personer folte seg dypt krenket, hvordan skulle de kunne hvile hjernen dersom de ikke fikk friluftteatret til kinoen.

Men enda større var misnøyen blant skolelevene. Kinostyret hadde nemlig funnet ut at skolelevene også kunne betale full pris. Riktignok brøst kommunestyret på, slik at skolelevene fikk beholde moderasjonen på onsdag og søndag. Det var ikke helt greit for at det var knurring blant elevene, de hadde nesten betraktet

moderasjonen som en selvfølge, og så skulle de bli nødt til å betale 2 kroner i stedet for 1 krone for en kveld på kinoen.

Kinostyret var ikke helt forrydd med at kommunestyret ikke fullt ut vedtok deres forslag. Men så kom de på noe: Skolelevene gikk sikkert ikke på kino mer enn 2 ganger i uken (dette er ikke riktig, svært mange elever går på nesten hver eneste kinosforestilling, hvorfor ikke få dem til å gå på fredag og lørdag og således betale full pris? For å oppnå dette fant styret ut at det var best å sette opp dartsige filmer på onsdag og søndag, da regnet de med at elevene ville gå fredag og lørdag. Dette ble straks satt ut i livet.

## Formannen har ordet

Tiden for eksamen, den store avgjørelsen tid, nærmer seg raskt. Det er nå fem år siden vi kom til Alta, gronne, men fulle av håp. Like gronne er vi ennå, men håpet er skrumpet betraktelig inn. Før spekulerte vi på hvor mange poeng vi ville få til eksamen artium. Nå er spørsmålet: Står vi eller ei? Det vil de nærmeste ukene gi avsløring i. Foreløpig får vi håpe det beste og tro det verste.

Tiden her har gitt både glede og sorg. Det som har tynget de fleste utenbygds elever mest er pengesorger, og det er sannelig noe som tar på humo-

ret. De fleste kan nok tenke seg hvordan det er å gå til sengs om kvelden på tom mage og vite at en bare har en torr brødkalk til frokost. Da rører en rundt overalt i håp om å finne et bortjemt kronestykke, bare for å finne ut hva en visste på forhånd, nemlig at det ingenting finnes.

Hylbertvene skylder vi en stor takk. De var mange ganger vært gode å ty til, enten det gjaldt en krone til kino eller penger til mere livsviktige formål. Særlig de første årene vi var her, mens vi ennå var forholdsvis uerfarne, hadde de stor betydning for oss. «Noen sammenstøt har det riktignok vært, men de fleste av dem har vært ubetydelige og er blitt glemt nok så fort.

Folk har sikkert undret seg over hvorfor det ikke ble noen russere i år. Det er nok mange grunner til det. Den viktigste grunnen er vel at det har vært umulig å få russen til å arbeide sammen. Vi er fjorten elever, og alle har sine bestemte meninger som de for enhver pris vil holde på. I en slik samling av individualiteter er det ikke

(Forts. s. 2.)

## Rektor skal skaffe seg bil?!

Vi som har oppholdt oss ved denne anstalten (unnskyld, skolen) i de siste årene, har lagt merke til at den ene etter den andre av lektorene har skaffet seg et motorkjøretøy. Nå har de enten motorkjøkkel, knall eller et det minste allmennlig trysskell. (Vaktmestrene har en 6-seter). Rektor derimot har ingenting. Han bruker fortsatt «apostolens hester» når det er godvær, og elers tyr han til de kassene som fylkesrederiet her inne kaller busser.

Nå har vi imidlertid fått nyss om at rektor har tenkt å skaffe seg bil. Hurtig får to av oss ta i blokk og byant og liser bort til hoveds hule (rektors kontor). Vi banker forsiktig på duren. «Hør! Hva nys om at vi kommer og skaffet seg en hjelpepenn? — Kom, hører vi innenfra. Vi retter oss opp og går forsiktig inn. Jo, vi er heldige og finner ham alene. Rektor ser ut til å være i godt humør i dag, og vi kommer forsiktig fram med ærendet vårt (det er ikke verdt å skremme ham).

— Er det så at han har tenkt å skaffe seg bil?  
Rektor ser litt forbauset på oss og utbrer så: — Hvor vet dere det fra, det skulle jo være en hemmelighet.  
Jo, vi hadde nå bare hørt en fugl synge, og nå ville vi gjerne vite om det var så. Rektor forsikrer oss nå at det er tilfelle og gir seg i kast med å fortelle

om bilen. — Det skulle være en folkevogn.

— Men, utbrer vi før vi har fått tenkt oss om, — blir den stor nok då? Med det samme vi har sagt ordene blir vi klar over feilen vår og legger skyldensomt til: — for hele familien.

Forts. s. 2.

En stor kaffedav er det på hen se skolens bryg, han har fått den elste gulgrønn farge. Det var den som i en rødlig farge. Hastarten de som i to steds. Ovde var ubehagelig kjent i Tverrvistale har gitt en god oppstand med bilvognene.

Matte dem i vitesefford er om- ben med ivarett. Men ved hø- de sjømenn ga ikke opp. Etter flere times arbeid fikk de meismøsselig halt båt de par snarens som var til land, og snart var de i full sving med å reparere den. Fra informerte kilder har vi fått melding om at reparasjonsarbeidet på det nærmeste er ferdig, og at båten ser enda verre ut nå enn da den lå i sjøen, halvfull av vann.

— Min nye husholderske er et stort, sa professoren. — I går morges satte hun den venstre kallekjen min høyre for meg, og den høyre på venstre side, så jeg måtte stå med bena i kryss for å få dem på meg.

### Brukte bleier ønskes kjøpt.

På grunn av at vårløsningen kom så tidlig, har vi fått for lite bleier. Det har nemlig vist seg at forbruket av bleier stiger sterkt på denne årstiden, man glemmer seg så lett når man leker i vannpytten. Vi kan betale opp til halv pris (samme som for brukte skolebøker) for bleiene.

HENVEND DEM TIL OSS SNAREST DA SITUASJONEN ER KRITISK!!

GRØNNRUSSEN

## Rødrussen

har flunkende nye skolebøker til salg. Garantert ubrukte. Selges på grunn av at de som alle andre skolebøker ligger 20 år etter sin tid.

RØDRUSSEN

# En rødross' daglige liv

## Hva han gjør og hvordan han resonnerer

Da det er mange som ikke synes å være fullt ut klar over hvordan livet etter seg for en russ, har vi satt oss fore å gi en beskrivelse av en ganske alminnelig dag i hans liv. Særlig med tanke på de som måtte ha barn som de har tenkt å sende på gymnasia, men er iver i liv, har vi lagt vekt på å få fram hans klare logiske måte å tenke på og overvinne de vauskeligheter som melder seg.

La oss begynne i det øyeblikk skoleklokka har ringt ut etter siste time. Som et skudd farer vår gymnasiast, la oss kalle ham Lars, ut gjennom gangdøra og i fullt firsprang mot

nessa for å komme først Etter å ha ventet Be-  
Koen, får han  
er han den  
fjer setter seg  
id store an-  
d. Jiver Lu-  
d koster han en  
se av den annen  
gr har han fått  
han klarer seg

selig tempo  
ver, i dag,  
og sannelig  
Det skal  
på kino  
ok, eller  
stilt i opp kam-  
sønst ville  
kæfret.  
og pr. of  
etler at  
med  
la. Brakka. Været  
kæfret.  
både brød og  
meik. Han må ut og handle.  
Man det er et aber, melke-  
kasken er ikke vasket, skal  
han vaske den? Det er mye  
arbeid, nei, han lar det være,  
han får klare seg med kaffe.  
Han vandrer sakte ned trap-  
pen, går ut, slenger seg på syk-  
kelen og trækker avgårde til  
nærmeste bakeri og får der sitt  
brød. På hjemveien står han  
et par kamrater og sier følge  
med dem. Han tenker på lek-  
sene han skulle gjøre, men så  
kommer han på at de bare har  
fem få gjemte. Det kan han  
fort få unna ettersom de hel-  
digvis ikke har noe skrittlig  
arbeid til dagen etter. Han blir  
med opp.

De blir sittende og pratet helt til det er blitt knottid, da går  
alle tre på kino. Var mann  
Lars gjør et lite overlag over  
tiden og finner ut at historie-  
oppgaven får vente, det er en-  
nå lenge før den må være inn-  
levert. Han finner ut at dersom  
han går rett hjem fra kino, ville  
han ha over 2 timer til å gjøre  
lekene. Ved å kutte ned tiden  
kan skulle ha bruk på å sette  
seg grundig inn i matematik-  
ken kan han klare det.

På kinoen treffer de flere

kamerater, og de har det moro.  
At de mulligens forstyrrer de  
som sitter i nærheten tar de  
ikke noe særlig hensyn til. Et-  
ter på filmen er slutt, blir de  
i stund på en kafé mens de  
diskuterer lærernes siste me-  
ritter og andre for skolelever  
aktuelle spørsmål.

Slik har det seg at da Lars  
kommer hjem klokken ti om  
kvelden har han ikke gjort no-  
en lekser. Men uten mat og  
drikke duger helten ikke, så  
han setter på kaffekjelen og  
finner fram mat. Mens han  
spiser, leser han i et magasin  
han har kjøpt på kinoen; det  
fanger hans interesse så sterkt  
at han leser det ut før han  
ligger kommer så langt som til  
lekene. Men klokken er alle-  
red halv tolv, og Lars er trøtt.  
Han tenker over saken og fin-  
ner ut at dersom han står opp  
klokken sju kan han rekke å  
gjøre unna to lekser, og de an-  
dre får han gjøre i matfrikvar-  
teret. Det kan han klare fint,  
særlig hvis han tar de andre  
frikvarterene til hjelp. Dermed  
kryper vår venn ned under  
dyna og slummer biddelig inn.

Neste morgne klokken sju ki-  
mer vekkerklokka. Lars glipper  
med øynene og klasker til  
lekene. Men klokken er alle-  
red halv ni, og Lars er trøtt.  
Han tenker over saken og fin-  
ner ut at dersom han står opp  
klokken sju kan han rekke å  
gjøre unna to lekser, og de an-  
dre får han gjøre i matfrikvar-  
teret. Det kan han klare fint,  
særlig hvis han tar de andre  
frikvarterene til hjelp. Dermed  
kryper vår venn ned under  
dyna og slummer biddelig inn.

Neste morgne klokken sju ki-  
mer vekkerklokka. Lars glipper  
med øynene og klasker til  
lekene. Men klokken er alle-  
red halv ni, og Lars er trøtt.  
Han tenker over saken og fin-  
ner ut at dersom han står opp  
klokken sju kan han rekke å  
gjøre unna to lekser, og de an-  
dre får han gjøre i matfrikvar-  
teret. Det kan han klare fint,  
særlig hvis han tar de andre  
frikvarterene til hjelp. Dermed  
kryper vår venn ned under  
dyna og slummer biddelig inn.

Neste morgne klokken sju ki-  
mer vekkerklokka. Lars glipper  
med øynene og klasker til  
lekene. Men klokken er alle-  
red halv ni, og Lars er trøtt.  
Han tenker over saken og fin-  
ner ut at dersom han står opp  
klokken sju kan han rekke å  
gjøre unna to lekser, og de an-  
dre får han gjøre i matfrikvar-  
teret. Det kan han klare fint,  
særlig hvis han tar de andre  
frikvarterene til hjelp. Dermed  
kryper vår venn ned under  
dyna og slummer biddelig inn.

## ADVARSEL

Folk som fordes på strøket mellom H. J. Pedersens  
Bakeri og Ole Østlyngens forretnings bes om å ta seg  
i akt så de ikke ved et ulykkestilfelle skulle støte  
borti den gamle brakka som benyttes av gymnaset  
til gymnastikksal, den kunne lett falle sammen. En  
spesiell hensetting rettes til bilistene, de må bruke  
hornet minst mulig på denne strøkingen, lyden av  
det kunne være nok til at brakka falt sammen, og  
da kunne lett noen av de gymnasiaster som til stadi-  
dighet må oppholde seg der komme til skade.

Til orientering kan opplyses at brakka er kondem-  
nert av helsemyndighetene som helsefarlig. Det er  
bare de robuste gymnasiaster som kan tåle å opp-  
holde seg der (mener gymnast).

## EXIT ADAM

Med øyne fulle av harme så Adam hvordan  
gudene fortørte den spdmeflyte frukt,  
men gudene hans øyne så og minnet ham om tukt.  
De truet ham, og sa at dersom noen rører ved  
da faller alle frukter ned.  
(Newton så et eple falle.)

Får Adam rure denne frukt,  
er guders makter brutt.

Adam kan beundre villo  
fruktens skjønnne glans.

Bort fra guders gudolv.  
Bort fra guders bruderev.

Denne frukt er ungdoms brud.  
Hva skjuler seg byrillupskkrud?  
Men dumhetens lensende tunge  
kan drepe det jomfruelige unge.

I ly av guders argussyne søkte  
Adam skjønnetten.

Men hvis man rører ved,  
da faller alle frukter ned.  
Tiden er gudenes medmannensvorne,  
den visker ut alle trekk,  
og gudene er så gamle, så gamle.

Da Adam guders visdom ikke ville prise,  
støtte de ham ut av paradiset  
idette de feite denne dom:  
«En utsøtt av vår hage skal du være  
til du har huset livets bitre lære.»

Guders visdom må den prise,  
som guders vrede ei vil bære.

Slik ble guders forbiholdte frukt,  
og det at Adam manglet tukt,  
til menneskehetens villo frukt.

Ut av paradiset må den bryte  
som plier mot et ukjent mål vil skyte.  
Guders helligbrøde  
er forbeholdt de døde.

Formannen har ordet -  
(Potts. fra s. 1.)  
så lett å få i stand noe sam-  
arbeid. Dessuten har ingen av  
oss stått på en scene for, og  
vi mente så når vi ikke kunne  
by folk skikkelige underhold-  
ning, så hadde det ingen hen-  
sikt å lokke folk til å kjøpe  
billetter for å se på noe sprykt.

På skolen har det vært en  
del knikring i samarbeidet mel-  
lom oss og lærerne. De vil hev-  
de sin autoritet og har ofte  
hatt en tendens til å sidestille  
oss med forenklingene. Det-  
te har ført til en del sammen-  
støt; noen av dem har vært

temmelig harde også. Når en  
ser det litt på avstand kan de  
synes komiske, men da en var  
midt oppe i det, var det alvor-  
lig nok. Og her vil jeg rette et  
appell til lærerne. Ikke misbruk  
den makten dere har fått!  
Bruk den med forstand, og forsøk  
ikke å kvele elevenes oppsø-  
stjanslyst! Det kan være skad-  
elig for elevene, og det er vel  
ikke gymnaset mål å skape en  
samling av mennesker som bare  
er halvt seg selv, og som alltid  
er rede til å adlyde en ordre  
uten å reflektere over dens inn-  
hold.

## RØD MIX

Utgitt av Altarussen 1937.

Redaktør:

Othar Johansen

Journalistler:

Wenche Marie Schanche

Steinar Holmgren

Sensur:

Bekfor Einar Barlandlaug

Trykt hos:

Vestfinnmark Arbeiderblad

Hammerist

# Russens vita

Arlets russeformann, Hilmar Danielsen, ble i 1937 født i Lakselv, men nå er han nærmest å regne for altavenger. Det er sterke krefter som holder han i Alta, menære bestemt hans ensretting når det gjelder det annet kjønns, den er nå kommet så langt at han har gått hen og føreløst seg. Det har satt sitt tydelige preg på ham, blivnadt bli stadig større og større. Om en så tilføyer at han har boklapp, lyst hår med en elegant blynd i pannen, en riktig dærollek, og har en støyende latter som en luke kan ta fell av, har en de viktigste kjennetegn på russeformannen.

Han er realist og har folgelig fått anledning til å vise at han har grå eller i hodet. Men på tross av dette faktum har han kommet til den konklusjon at han burde ha valgt engelsk-linja, der ville han fått bedre anledning til å utfolde sitt vid. Dessuten er han godt til å lese leker på realinja.

Hobby: Kontrollere om lørebøkens ortografi stemmer med Øverlands ordliste.

Gunnar Svendsen jr. er klassens barskeste he-man — i kjeften, og lider til sin store sorg på tross av sine 17 år, av kronisk mangel på skievengte. At han må gå på realinja skjønner en straks en ser ham komme gående. Da slar nærmest å brynske i 90 graders vinkel og armene ut som et sunn pindes — vel å merke med buen innover. Høie gutten — unnskyld — Mannen ser ut som en slurvet oppsatt flinking. Fra sikkert hold blir det foretten opplyst at den matematiske del i vår hjemren skal være megst stor. Det er kanskje derfor det er blitt så liten plass til sin store sorg. Glad i idrett er han absolutt, og han er i det hele tatt en veldig ekviparty type.

Hos det svake kjønns har han ingen vanskeligheter med å hevde seg — i hvert fall etter eget utsagn. Nar en ser nærmere på ham, er man i gruppen en flott type, og maner ikke så lite om en flidstjerne fra

1928-årene med svart, glatt-sjokk hår, mørkebrune øyne, en aldri så liten anbynding til mustasje og en blek, interessant ansiktsfarge. Ellers er han forresten en hyggelig kar, snill og hjelpsom, når en bare tar ham på den rette måten, og han vil sikkert nå høyt her i livet.

Framtidsdrøm: Å bli modell-flyger på teknisk museum.

Steinar Holmgren er 18 år og realist. Han utmerker seg spesielt ved sin uforsyrlighet i lov, men med krav på å bli trodd, har enkelte påstått at han hadde og til kan bringes ut av likevekt, når det gjelder måt, for eksempel. Steinar er sportsmann på sin hals, også når det gjelder det svake kjønns. I det siste har han iaktet mye på Sentrum, og fra vel-underrettet hold påstås det at han har felt sitt bytte. På skolen utmerker Steinar seg ved sin ørlighet, han har nemlig enklig blitt bemerket at han sover i historietimen. For å få et fullstendig bilde av Steinar, har vi spurt oss rundt blant jentene i klassen. Britt sier øyeblikkelig: «Han er ikke så barsk som min Gunnar!» Wenche derimot sier at Steinar er den eneste som ikke trenger å angstse seg for å være barsk, og fortsetter: «Men han er nå sått liket!» Dagmar betenker seg, og sier: «Det beste er at han kan bruke klærne sine! Han har visst ikke ikke hatt, skinnjakka av seg!» Så spør vi Nini hva hun mener er det spesielle ved Steinar. Hun sier: «Han er så . . . stopper så, rømer og flykter. Det er svar nok.»

Nini Bellika, født? — Ja, Bosatt på Sentrum. Hun er en viltter liten snurrebas; glad i å opplyse, det være seg om pianistinne, sangerinne eller soldatmariner (sving).

Nini har utviklet seg med årene — heldigvis. Før kunne hun ikke holde kjefen i det hele tatt, nå tier hun i det minste i timene. Der er hun oppatt med andre ting, som f. eks. å sortere saker (hun har en 3-6 med seg i veska) og kulepenger. (Antall? — Mange!) Som alle andre jenter i den alderen (hun er bare 17 år) er Nini begjæret for det annet kjønns.

Særlige kjennetegn: Hun er den yngste, minste og sunneste av samtlige rus.

Albert Thomas Larsen er fra Hasvik på Sorøya. Han er serjant av yrke, sosialist av overbevisning og tar skolearbeidet det bare som en hobby. Fritiden, dvs. fra han har spist seg full, består i å bli til i tank skal på skolen om morgenen, benytter han til soving. Men da han synes dette er for lite, sover han mesteparten av tiden på skolen også. Leksene leser han i frikvartene — en i motsetning til de fleste andre, kan han dem også!

Steinar serjant av yrke og et unikum. De fleste av den arten

er jo store i kjeften og trege i hodet, i men med Albert er det motsatt. Han sier sjelden noe, men tenker desto mer. (Ikke på ungdoms, som mange andre, men på ting av høyere verdi, — etter hans mening da.)

Hans lidenskaper ved siden av soving, er sosialisme, representert ved Einar Gerhardsen og hans drabant. Kommer noen inn på dette emnet, så taler han med en slik overbevisning iver og glød at selv de iberdige motstanderne må skyld opp. For «onkel» Elnars skil taler hun livrig samvokkens sak, enda han selv ikke har den ringeste anelse om hva dette makkerer av et språk går ut på. Men hva gjør det? «Onkel» Elnar vet nok hva som er det beste (verste?) for os.

Spesielle kjennetegn: «Liten og mørk, med Soldos-smil. Søvnige øyne og en slapp, langsom gang. Dessuten er han kvinnehater.

Motto: Somovens du er ung, bli gammel, kan du bli gammel, og bli gammel hindrer deg i det.

Dagmar (Hjalmar) Hofseth er realist (tro hun). Hun er fra Vadss, hvilket kan merkes på mange måter, men særlig når noen sier noe stygt om hennes hjemby. Hun er nemlig påpasset lokalpatriot. Den er så vidossut at en skulle tro hun var fra Hammerfest. Han har fått den lite misunnelsesverdige jobb å ordne med russens finanser, det er en jobb som krever stor forsikthet og stort omtanke. Elna Dagmar har gode anlegg, hun er økonomisk til fingerspissene. Som før nevnt tror hun at hun er realist, hun mener at det er tilstrekkelig å være realist på realinja for å være realist. Men det hender at hun tviler selv, fortrinnsvis når hun står servert en vrien projeksjonstegning.

Hun er frisksporter av rang og ynder å fly rundt på fjelene omkring. Vi har med beklagning merket oss at det blir verre og verre for hvert år. Skal hun fortsette på den måten ender hun sikkert på en polarekspedisjon.

De nitten årene hun har levd har hun benyttet til å vokse som en ganske anselig legnde, hun kan bokstavelig talt se ned på de fleste av guttene i klassen.

Kvineskansen står Dagnars hjerte nær. Hun kjemper med stor iver for kvinnens likestilling. (Vi mener å kunne spore grunn til det i at hun ikke føler seg helt vel når hun går med skjort.)

Motto: Penger spart er penger tjent.

Wenche Marie Schanche er fra Sentrum, men er ellers litt av en norsk komopolitt. Hun utgjør en femtedel av engelsklingen, hva en må si er vel mye for henne. Wenche er smart type som, slank som en lille, lyshåret og blåøyd og ellers O.K. i så mange. Hennes mål må en så klatte opp i mot internasjonal standard.

På skolen er Wenche yndlingslevert til flere av lærerne. Om ovennevnte ceensaker har noe med dette å gjøre, skal være usagt. Ialfall, factum est at det knapt går en historietime eller fransktime uten at hun er i liden. Noe av det verste hun vet, er fransk grammatikk for hun mener som så at pugging ligger for lavt for en fenteige gym.

Wenche har en temmelig omfattende interessefer og syler med litt ut i hvert. Hun blir og ut til sett ved rattet av den blå Y-5, og er som lensmannsdatter svært loydvig ved alltid å holde seg på HOIRE side. Hva det sterke kjønn angår, siver hun for den høye, barske vikingtypen med lyst hår, som fins en endel på på Sentrum. Sine fremtidsplaner: Wenche ikke røpe, men når en snakker om fremtiden, blir hun fjern og drømmende i blikket.

Da Johan Benjaminen fra Borelv begynte her på gymnaset var han en liten lyttelig gutt på 15 år. I dag, etter flere travle år, er han en liten lysuglet mann på 20. Dette med størrelsen er Johans store problem, men, sier han, det er kvaliteten og ikke kvantiteten som har betydning — og kvaliteten er bra. Han er en he-man miniatyr, og er så barsk som mulige. For å holde frisklin i orden driver han hver lørdag iberdige fribyting-øvelser på Skansen eller andre passende steder. Han er «rock'n roll»-tilhenger — og stakers ofrene!

Men ingen må tro at Johan bare er «idrettsmann», han har ikke sovet seg fram til fente heller. I klassen sitter han med framme, ja, ofte så langt fram

## Alta kommune tar naturen til hjelp

Redrussen har brakt i erfaring at Alta kommune har allert seg med naturen for å få rasjonelt arbeid. Som kjent har en strek med nedleggning av kloakk på Altagård og i omegnen. En ordnet det hele så fint at grunnstene skulle rase sammen av seg selv, på det viset ville en spare seg for hele det kostbare arbeid med å grave og legge ut grunnstene igjen.

En kan opplyse at det hele gikk nesten kirkefritt, grunnstene raste helt fint sammen. Det eneste som var litt uheldig var at en hadde glemt å legge rørene ned for den raste sammen, men slike brattefall skal en ikke hofte seg ved.

at han ikke blir lagt merke til av lærerne både p.g.a. at de ikke ser ham, og fordi han sitter musestille og taus.

Johans livret er mat og melk. Melk kan han drikke utyrolige mengder av, til stor fordel for budetene i Øvre Stora og omegn. Nåja, dette med budder kan vi nok påstå med sikkerhet, for Johans amorøse exantury foregår i all stillhet, og tross iberdige undersøkelser har det aldri lykkes oss å få klar oversikt over dette. Men at han har fått mangt et ungt pikehjerfte til å smelte, det er det ikke tvil om.

Etter mange års slit har han endelig fått i flott sveis, ja, så flott at han er fornygd selv, og de bare det beste er god nok for ham, sier dette ganske mye.

Ellers er Johan meget huslig av seg — hvor han kan ha satt seg inn i husarbeid!!!

Hobby: Sveisen og røde (siden blå) lepper.

Framtidsdrøm: Beine lange bein.

Oddvar Simonsen er Tanas eneste representant blant rdruksen i Alta. Han går på engelsklingen, men han er kjekk kar likvel. Det som for øvrig særmerker Oddvar er at han er over midlrigs høy, han har nye tenner og lite peuvor, og som har en noe rullgrynne larme, men som antar en rødlig farge når det er damer til stede. Oddvar bor som kjent i Fjerrvredalen og trives godt; er opppe blant dærlingene.

Oddvars vitaforsrad er omvendt proporsjonal med hans gloesforråd, han pungen — ikke lokker, mer viser. Men tro ikke at han ikke hevder seg på skolen likevel! Han har årenes løp hørt seg å utnytte frikvartene veldig godt, og han forbereder seg til timeas mens de andre blir hørt.

Oddvar akter å studere filolog, og derfor akter han å reise til Oslo til høsten. Vi ser ham for oss — den evige student, men vi kan godt tenke oss at han trosser opp som lektor før noen aner det. Han har bevisst at han er energisk nok når han vil, spesielt når det gjelder å låne 1937.

Britt Rand Myreng er el ekte budefe fra det såkalte bo'nlandet, Øvre Alta. Hun er blond og blåøyd, og supert røbarsk med hestehale og Olavbukselomme visser. Men tro ikke at hun er barsk; men så kommer det også av at hun vil leve så nært opp til sitt store ideal — hun gagnar fra Byen. Britt hevder Gunnars ofte noe originale meninger med fynd og humor, og det er det som er engle! Og nå ender den som har noe å utsette på han Pelle, dollar-gliset! At Britt orker å lese alt som har med forevrenen å gjøre, er for oss litt av et under, men jaggu fikk hun ikke hurt tilskrivningene også. Hun benyttes vel den samme slarmen om den samme slarmen å koke suppe på en spiker sett

# Det nye gymnas begynner å reise seg

Det er med stor glede vi kan konstatere at arbeidet med det nye gymnasiet er kommet godt i gang. Rybågeyt til vaktmesterboligen er allerede kommet opp og utgravning av tomte er omtrent helt ferdig. Rundt omkring plasser hvor gymnasiet skal ligge har det vært seg flere scår som skal bebygges under det videre arbeid med byggingen av gymnasiet. Utover sommere vil en sikkert kunne se at det mede av arbeidet til første byggetrinn begynner å reise seg inne i fusurkolgen. Dette tyder på at byggingen vil gå

etter det planlagte tidskjema, noe mange hadde tvilt sterkt på ville være tilfelle.

Gymnasiet vil få en fin beliggenhet inne i fusurkolgen opp på Sentrum, i den umiddelbare nærhet av idrettsplansen. Det vil komme på god avstand fra riksveien, en fordel som en først kan verdsette høyt nok etter å ha gått i fem år på det provisoriske gymnasiet som har vært en rett gjennom skolegården. Dette har pågått skolegården fullstendig og fått elevene til å ergre seg voldsomt, særlig når de var nødt til å spre seg på en større sammenstilling på grunn av en bil som skulle forbi. Men enda større pris vil sikkert bliisjåferene i Alta sette på dette. De har sikkert i årenes lopp mulmet mange styres og om skoleelevene mellom lennene mens de krysser seg fram mellom grupper av elever som bare flyttet seg høyst motilleg. Vi kan så godt forstå dem, det er ikke moro å stå seg fram med minimal fart og nervene i hjelpen, særlig ikke når en har det travelt.

En annen ting som vi på vegne av senere gymnasistater gjode oss over, er at det til gymnasiet hører en gymnastikkal med svømmebaseng. Vi er kommet til at det har utmålings nye å si for lesepvingingen ved en skole at en kan få drive den under gode forhold. Når forholdene er dårlige, tar dette bort mye av den glede som burde følge med gymnastikken, en blir ganske enkelt lei og skauker. Dette har vi bare så allfor godt kunne legge merke til i den gamle brakke som gymnasiet nå bruker til gymnastikkal, skulkeutprenter som sport. Men så må det også

i sannhetens navn sies at det eneste fornuftige trekk ved hele brakka er at der er dusj.

De nye klasserommene vil sikkert også bli på mange fordelende både for lærere og elever. Vi må ha lov til å anta at de vil bli både lyse og varme. De som slett ikke alltid var tilfelle på det gamle provisoriske gymnasiet.

I den forbindelse er det på sin plass å nevne at alle klasserom vil bli i første og annen etasje. De forskjellige bygningene vil komme til å ligge i en firkant rundt skolegården. Så vidt vi kan forstå er det en fordel med klasseromsbygningene i to etasjer, selv om grunnflaten blir dobbelt så stor som den ville ha blitt om en hadde bygd dem i fire etasjer.

En unngår alle trappene som har en ulykkelig tendens til å samle elevene. En unngår også forstyrrelser på grunn av subbing av stoler og pulter i etasjen over.

Til første byggetrinn hører også en spisemesse. Det vil nok alle høybelønde elever sette stor pris på. Jeg vil nødig snakke stygt om den gamle messen i hv, den har da gjort sin tjeneste, først og fremst som spiseal, men også som fest- og møtestal, men den begynner å komme i en noe elendig forfatning nå; en kan ikke lenger forlange det umulige av en gammel brakke.

Vi kan ikke annet enn å misunne de heldige som skal få å gå på det nye gymnasiet. Selv herer vi til den uheldige årsklassen som hele skoletiden fra folkeskolen og opp har holdt til i brakker. Vi er for unge til å ha gått på skole under krigen, og for gamle til å ha fått gå på de nye permanente skolene. Vi ønsker rektor, lektorer og de heldige elever til lykke med nytt gymnas.

sen, og også han har vært svært erørens når det gjelder Stangviks meninger. Ikke desto mindre blir han betraktet som en snill gutt, til sin egen store ergrelse.

Gunnar er føret opp på Nietzsche, filosofen som frammatte teorien om overmennesket, og Gunnar har aldri siden han læste om dette mennesket glemt sitt store forsett å bli overmenneske. Ikke desto mindre tillater Gunnar seg å være overstrømmende hyggelig når han vil, og da er han den mest oppdrende kavalier og kamerat. Gunnar vil bli lege, og akter således å bruke sine overmenneskelige krefter for å befri menneskeheten fra dens mange plager. Vi håper alle at han klarer det.

Rektor skal skaffe seg bil!!

(Forts. fra s. 1.)

Men rektor har nok oppfattet hva vi tenkte på, for han fortsetter med et smil: — Jo, så dere, jeg har alliert meg med lektor Talsenden, og sammen har vi funnet på noe riktig lur. Vi har nemlig tenkt å sette bort taket og så lage et nytt og større. Vi har sett oss ut noen fine bord her ved sapruket som vi kan bruke, men det må dere ikke si til noen.

Vi lover dyrt og hellig ikke å fortelle det til noen vi skal bare skrive det, men det sier vi ikke høyt. Rektor fortsetter å legge ut om det nye vidunderet:

— Egentlig hadde vi tenkt å senke gulvet også en del (det blir for lavt fra setet og ned), men det blir for kostbart og krever for mye arbeid, så det skal vi vente med forelopig (Heidivig for blien) — Jo, den skal nok bli fin, sier han og ser helt dramatisk (svømmede ut) i blikket.

Vi forsøker at det blir den sikkert, skynder oss å ta farvel og kommer oss skyndt ut fra kontoret. I ånden ser vi nemlig for oss bilen, Talsenden og rektor.

# Vi søker

kvallifiserte realister til gymnasiet. På grunn av mangelen på realister har vi rekonstruert litt på kravene våre. Nå kan folk som har Ng. og bedre fra folkeskolen få ansettelse som matematikklærere i realskolen.

Realistene som skal ha gymnasklasse, åndsletten, i matematikk må fremdeles ha embetseksamen.

Finnm. off. gym.

(Forts. fra 3. side.)  
han flittig beytter seg av i tæne.

Når man betrakter Britt, forstår man at hun nok ikke kommer suppe på den samme spikeren når hun ligger mat til seg selv. Britts indre beskjefteelse er å danse (slas?) ballott med Gunnar. Han drømmer om at noen ville ta henne alvorlig og letter fornyet og lærer noen som vil gjøre det. Ytterligere kjennetegn: Mye skrik og lite all.

Othar Johansen er fra Måfjord i dette. Alderen er 26 år, og han er dette videregående skoleens redaktør. På skolen har han regnet for å være i et år uten, både av lærere og elever. Når han kommer seg legger ut om på bladet i en årlig og fysisk, er det ingen, ikke en gangs berøring, som lærer å følge med. Det vil si, læreren later som de forstår av seg selv i en rype sin egen avtenhet. Det er gått så langt i det siste at Othar ingen realisme kan påstå hva han vil og alt blir godtat. Han er blitt så bortskjæmt med ser i de skriftlige fagene at han til slutt skjøter klager over at det kanskje høyere karakterer. Han mener at man burde ha en karakterkala som inneholder de karakterene som han har fått.

Når han ikke bekjemper, er for oss andre en gåte. Hvis en går på besøk til han, se lærer han alltid på senga med en cowboy-bok i hånda. Dette og annen snuslitteratur er hans kjæreste lesning. Han kan skryte av å ha lest samtlige cowboy-bøker som er kommet ut på norsk plass en god del amerikanske. Lessten har hun sett alle de cowboy- og kriminalfilmer som er satt opp på kinoen her i Alta. I årenes lopp. Han fastsetter filmens kvalitet etter antall ord som blir begått mens handlingen pågår, de flere ordene desto bedre er filmen. Spesielle kjennetegn: Litt under middels høy, kraftig, med mørkt krunlet hår, som aldri har vært i berøring med en kam.

Hobbies: Lese cowboy-bøker, og holde Dagmar i hånden.  
Motto: Les snuslitteratur og N. vis.

En annen ting som vi på vegne av senere gymnasistater gjode oss over, er at det til gymnasiet hører en gymnastikkal med svømmebaseng. Vi er kommet til at det har utmålings nye å si for lesepvingingen ved en skole at en kan få drive den under gode forhold. Når forholdene er dårlige, tar dette bort mye av den glede som burde følge med gymnastikken, en blir ganske enkelt lei og skauker. Dette har vi bare så allfor godt kunne legge merke til i den gamle brakke som gymnasiet nå bruker til gymnastikkal, skulkeutprenter som sport. Men så må det også

## De tre andre

Blant russen er vi finnes det tre som ikke er russ, nemlig Paul Lorentsen, Arne Bjørn og sist, men ikke for det lille minst, Gunnar Stangvik. Arne kjempe alle på grunn av hans motor-sykkel. Han er snill og beskjeden, og en god medler når de nyttene kommer i kok. Det er sannsynligvis ikke få damer som har falt for hans sjarm. Men Arne selv er, så vidt vi vet, ikke fallt ennå. Damene bles kvesse sine våpen!

Paul Lorentsen er en liten gutt som vil bli lærer. Ikke desto mindre er han snart 28 år gammel, og han er far til et vidunderbarn ved navn Anders. Paul er av den typen som liker damer, men han vil ikke utvide sin sjarm for klassens damer når hans kone ikke er til stede. Paul gjør seg sterkt gjeldende i alle debatter i klas-

# EPISODER ved F. O. G. i skoleåret som er gått

Episoder har det sannelig vært nok av i år, som i alle de tidligere årene. Redrussen har sin vane vært svært impilsert i mange av dem.

På nå en ting som dette med toppidå korridorene i frikvarterene. For om arene har russen vært privilegert. Mens alle de andre klassene har stått ut i vinterkulda og hetet, så har redrussen stått i sin egen korridor og trukket frisk luft til frikvarterene. I år har imidlertid en særdeles aktiv reformator av en lektor fått forandret på dette. Russen hadde verra godt å være ute som de andre. Dette stampe mot lovdens vanskeligheter med å gjennomføre, da resten av lærerstaben skjelver fra fotstole til lese bare han åpner munnen for å strikke et vinnerbrev inn i dem. Det ble selvfølgelig litt murring blant oss, men en kan jo sans kjent. Dette stampe mot lovdens vanskeligheter med å gjennomføre, da resten av lærerstaben skjelver fra fotstole til lese bare han åpner munnen for å strikke et vinnerbrev inn i dem. Det ble selvfølgelig litt murring blant oss, men en kan jo sans kjent.

Den unge piken byrder isen ved å sukke: — Er det ikke vidunderlig å arbeide i minskning og gjøre sitt arbeid? — Bonden svarer betatt: — Jo — her i natens stilthet føler jeg meg anspekt til å overskride min arbeidsvotve med en stadig høyere prosent. — Litt senere erklærer han henne sin kjærlighet: — Jeg ble forelsket i din strålende arbeidsprestasjon ved første øyeblikk. . . .

lattermunkene beskjeftrøyt lengre skjedd for en biologitime. Det var første time, og da vi syntes det ble for lang tid å stå ute og holde på veskene de til læreren fra det ringte og til mulerom som anstingede, satte vi dem like godt i gangen. Vi hadde imidlertid plassert veskene på det bare ble en gåse på ca. i meters bredde til dstra, og for en som går utvært er dette selvfølgelig altfor lite. Da så læreren endelig kom og så dette, amudde han seg rundt på stedet, brudte ut arneensom en romersk tribun og holdt en tendorende for oss. Vi hadde å holde på å røskene til å hente, eller lempe dem ut i menen (en dyr fornyelse ettersom en slik veske koster fra 80 kroner og oppover). Så ga han oss en oppvisning i fotballspill vi aldri har sett maken til. Selv en Puskas eller Torbjørn Svendens ville ha blitt grønne av misunnelse, dersom de hadde fått sett dette. Veskene ligg veggimulig med en slik stråle på sine mangledige grunnmur. For at vi ikke skulle oppnevne hemmeligheten ved hans eminepte still, holdt han opp etter en stand. For en mann for dette norske landslag han ville ha vært i ferd med å røskene til å hente, eller lempe dem ut i menen (en dyr fornyelse ettersom en slik veske koster fra 80 kroner og oppover). Så ga han oss en oppvisning i fotballspill vi aldri har sett maken til. Selv en Puskas eller Torbjørn Svendens ville ha blitt grønne av misunnelse, dersom de hadde fått sett dette. Veskene ligg veggimulig med en slik stråle på sine mangledige grunnmur.

Romanikken er ikke dod i Sovjet. Det fremgår av følgende lille hørespill som nylig ble oppført i Oslo. Scenen er et Kolliskivbruk; personene: En ung bonde og en ung kvinnelig traktorfører som arbeider sammen på natstikitet. — Den unge piken byrder isen ved å sukke: — Er det ikke vidunderlig å arbeide i minskning og gjøre sitt arbeid? — Bonden svarer betatt: — Jo — her i natens stilthet føler jeg meg anspekt til å overskride min arbeidsvotve med en stadig høyere prosent. — Litt senere erklærer han henne sin kjærlighet: — Jeg ble forelsket i din strålende arbeidsprestasjon ved første øyeblikk. . . .

# Hva våre lektorer ville ha vært hvis de ikke var det de er

Vi har ofte lurt på hva våre lektorer ville ha vært hvis de ikke hadde fulgt kallet og ofret seg for Norges begavede ungdom. For å få klarhet over dette, har vi forsiktig vært fremmede med spørsmål om hva deres høyeste ønske er, hvordan de helst ville ha tilbrakt livet sitt.

Ikke alle har vært like villige til å betro oss all, men det vi ser av lektorene i dagblivet har også fortalt oss en del, så vi har fått vite nok til å trekke visse slutninger.

**Lektor Barlundhaug**, som populært kalles Fabian han Lange, hadde en gang store ambisjoner å retning av folketaler-yrket. Men på grunn av visse mistyktte forsøk, og kanskje også på grunn av sin politiske innstilling (Fabian fylkes blant de stille i landet), måtte han (heldigvis) snu om. Ellers drømmer lektor om egen bil, problemet er å finne en som er nok.

Lektor Hjeldes høyeste ønske for tiden er ny alpebåt (den gamle ble merkelig nok større og større), men det kan han dessverre ikke leve av. Vi prøver å hjelpe ham på nå:

B - E - L - -  
Jo, der tyser han opp. Bellmann! Hjeldes yndlingskomponist. For uinnvidde fortelles bare at Bellmann er en svensk forfatter av drikkeviser. Høyeste feler seg sterkt knyttet til Bellmann og ønsker bare å kunne fortalte like stilige viser.

Korbis drøm som barn var å bli fotballspiller og cowboy. Vi øns også det er synd at han ikke blei det. Nå vil Korbis helst bli fotballstjerne, og så vidt vi vet eigner han seg til det. Han har i hvert fall god trening.

Vi trenger ikke be Josef Jacobsen to ganger. Skraphand-

ler var han eslet til, og det har de fleste fått føle. Josef har som overvåkador på skolen rett til å konfiskere private nøgler og barberblad, og samlingen vokser ham snart over hodet. Dessuten ønsker Josef indelrig at han var farmasjot, slik at han bedre kunne bevare sin lysende teint mot fremre og lignende røde flekker (se meslinger).

Kalle Hamlet, onkel Kalle, eller Østlyngen som han også heter, var svært i tvil da vi stilte ham spørsmålet. Som vanlig lot han oss vente vel og lenge, og da han endelig bestemte seg til ikke å svare, skjente vi at hans høyeste ønske var, og alltid hadde vært, å slippe å bli noe i det hele tatt. Han har, som alle vet, nøygd seg med det nest beste.

Taraldsens høyeste ønske er nært beslektet med romantikk og billige bøker. Da han var yngre, lærte han at sykepleiersker bare girter seg med legar, og han har siden anget på det.

## Alta kommune

søker kvalifisert arbeidskraft til vannverket. Det er en avgjendighet at de kan arbeide langsomt og seigt. De må også på andre måter være i stand til å dra ut arbeidet mest mulig. Det anses som en fordel om de har trening ved Statens Vegvesen.

ALTA KOMMUNE

han ikke blei lege med bil i stedet for lektor med rumpe-rister.

Lektor Verling er så sjøleglad over å være blitt lektor at han absolutt ikke ønsker å være noe annet. Derfor forlater vi ham og angriper Bjørnsen, men også han er det umulig å spørre. Han rister på hodet og smiler lurt. Dermed oppfatter vi vinket, og hjelper ham hermed ut av den knipa som hans beskjedenhet har brakt ham i. Bjørnsens ønske er å bli oppdaget som modell til en ny Mona Lisa. Han regner med å kunne leve av det.

Det tok oss lang tid å få tak i lektor og teatersjef Bøe, han er nemlig en meget oppptatt mann. Han er dessuten allfor energisk til lektor å være, og vi har tenkt meget på grunnen til det. Resultatet av vårt intervju brakte oss langt i retning av å forstå Bøes psykiske og fysiske vækhet: Bøe har store andre innlegg til å være he-man og barsk attet, noe jo også hans navn sier: (Magnus den store, Bøe hø!) men på grunn av manglende ytre kvalifikasjoner osv.

Lektor Terland har vært litt av et problem for sine elever. I fjor var han snill og stille gutt, i år er han rene vilbasen. Vi rådet ham til å søke russens spesielle psykolog, og vi kom fram til at det hersker en ren panikkstemning i Terlands indre regioner. Han begrunne nemlig å føle at det er på tide å forlate ungkarstenden så snart som mulig for alderen begynner å trykke. For tiden er det altså Terlands høyeste ønske å finne en passende livsledsager.

I Bøssekop finner vi lektor Hornemann som sitter foran høyfjellsola i sommerskjorte (med opprettede ermer) og shorts. Vår kvinnelige medarbeider synker stunnende ned i en stol, og vi forstår henne så godt. Hornemanns ytre kvalifikasjoner ligger tådelig i retning av opprettede ermer og shorts, og hans høyeste ønske er tilsynelatende å bli reklamemodell for «Brune armer og ben med Nivea Ultra Krem».

Vår skoles høytlekede religioner Brunstad finner vi i hans hjem på Sentrum. Han sitter så fordypt i en bok at han ikke merker oss. Vi fatter straks mistanke og smyer oss nærmere. Jovist, det er «Sangen om den Røde Rubins». Med sine så før uskyldige syne og

O.B.S.

O.B.S.

## Sensasjonelt tilbud.

Vi får imot bestillinger på billetter til vår første tur til månen. Vi kan by Dem all mulig komfort.

Turen vil finne sted omkring 1980.

Prisen vil bli \$50 000,00, og turen må betales på forskudd da vi ikke kan høre tapene ved eventuelt ulykker.

S. A. S.

Scandinavian Airline System

Åpen barnetrut sluker Brunstad side på side av den meget omfattende bok, og støtter høylydt: Åååå! Innimellom. Han merker oss stadig ikke, og vi fortrekker.

Da vi spurte lektor Larsen hva han ville ha vært hvis han ikke var leker, ble han merkelig forlegen og rødnet over hele månen. Han ville ikke si noe med det samme, men lot oss i stedet få betrakte hans høybrøne profil, og vi kunne ikke la være å sammenligne ham med en stoll indianerbøvdning, men Larsen ville ikke være indianerbøvdning, men notbas. Det lønner seg, og da far han selv være her og mester. Larsen er altså redd for å bli løftelhet, forståelig nok.

Etter å ha gransket lektor Haastad gjennom lengere tid og spurt ham ut av og til er vi kommet fram til at hans

store drøm har vært å være sanger. Hans forgleves forsøk fikk ham til å bli lektor, og som sådan hevner han seg på elevene med å syngne og snakke med tordnende røst. Han er imidlertid ufarlig, og skremte elever kan berolige seg med at han er et lam i ulvekær.

Vår elskede lektor Y. Sævi, en forvekslet med ham i Sverige. Det vil alltid klage på å Kytje er en virkelig mann i alles og så egne) syngne, og hans ønske- drøm er å få et riktig men-folkarbeid, helst ville han ha en sauefarm i Australia. Hvordan han kom på tanken å bli lektor er litt av en gåte, men vi tror han har løpt en del energi av seg i de arene han har vært fransklærer her ved skolen.

Fru Kristensen, bedre kjent under navnet Molla Myrnes, er skoleens eneste kvinnelige lærer, og hun er også den eneste som har ønsket seg noe kvinnelig. Hun lider av ulidelig høyde og rekker de fleste av sine kolleger over hodet, og som følge av det, ønsker hun oppriktig å bli mindre. Dessuten ønsker hun noe som er udda mer oppvåklig. Hun vil bli en riktig rik dame, så hun for alltid kan betale for a holdes-familien bil (den bekjente Pelto) på verksted. Den lider nemlig av alderdomsavskakt.

Ja, dette er altså hva vi har kunnet slutte oss til av lektorenes utsagn og oppførsel. De har ikke alltid vært like beredvilige, så hvis det forekommer visse fell i vår fremstilling, kan mer det av deres mangler på fortlørlighet.

F.P.R.

## Realisasjonssalg.

Da det i årenes løp har samlet seg så mye skrott og rask på vår tomt på Arones at det snart ikke er plass til folkene som skal søve der (a. unnsydlig, arbeide!), har vi funnet det nødvendig å selge noe av det. Det er alt i god stand. Vi nevner i fangs:

Snøpløger fra før krigen, bulldozerbetler som er glatte som parketgulv, utrangerte veiskraper m. v.

STATENS VEGVESEN

Alta Afdeling.

## Til salgs.

Vi har en del utrangerte snømobiler som vi selger rimelig. Kan brukes til kjøring om vinteren på veltrykte veier, men egner seg ikke for kjøring på Finnmarksvidda. Bilene er i god stand, de er bare brukt 3 ganger så lenge som de burde for de ble skiftet ut.

# Tørste Alta-folk må fremdeles drikke øl i kassevis

Rødrussen var til stede på herredstremøtet i Alta den 11. mai. Der ble det blant annet behandlet et par ansøkinger om bevilling for skjenking av øl i den vanlige butikktiden. Til russens store skuffelse ble forslaget forkastet.

Herredstyret hadde tydeligvis ikke noe imot øl, noe som også viste seg i spissalen senere, men de var redd for at det hele ville utarte seg. Særlig lot det til at de var redd for at den motoriserte ungdom skulle falle for fristelsen.

Det blir altså ikke anledning for Alta-folk å få kjøpt et annet enn i kassevis. Vi synes i grunnen det er rart at folk blir mer beruset av å drikke et par flasker øl enn av å drikke en hel kasse. Russen har bare forsøkt store kvanta av gangen, så vi kan ikke uttale oss om saken.

Men vi kan så godt forstå herredstrets standpunkt, vi har dem mistenkt for å tro at ungdommen ikke har råd til å kjøpe øl i kassevis, i motsetning til dem selv.

Vi synes veldig talt synd på ungdommen her i Alta som blir umyndiggjort i de grader at herredstyret må passe på at de ikke drikker mer øl enn de tåler, når de drikker det i flaskervis, men i hele kasser kan de få det.

For å komme tilbake til at herredstyret var selvpoppfrende og ikke tenkte på seg selv. Det viste seg nemlig at da det ble matpause var de, som stemte mot skjenkerett, de første til å bestille øl. Men en må jo også ta hensyn til partiparolen.

Det gleder oss meget at de ledende i kommunen har slik omtanke for bygdas folk, men vi kan ikke annet enn å si oss glad for at vi skal bort fra denne omsorgen i den nærmeste fremtid.

## Kommunen planlegger stor barnedåp

Herredstyret i Alta gjorde i siste møte en skrekkelig oppdagelse, det kom til at det strøk som betegnes med «Sentrum» strengt tatt ikke har noe navn. Det skulle ønskes om å få opprettet et postkontor på «Sentrum», og da måtte det jo ha et navn.

Det kom fram flere forslag, blant annet navnet «Komsa». I den forbindelse nevnte et av herredstremedlemmene at «Komsa» var et bra navn, for det hadde vært kultur der, og han burde jo vite det, for han er nemlig fra «Sentrum» (Komsa).

Herredstyret besluttet imidlertid å utsette saken slik at folk kunne få anledning til å ta standpunkt til saken og komme med forslag.

Så kunne en arrangere en stor barnedåp i tilknytning til innvielsen av det nye rådhuset.

I den forbindelse vil russen få lov til å komme med noen forslag til navn på barnet. Vi kunne for eksempel tenke oss New Park Lane (Park Lane er snobbstrøket i London). Andre mener at «Krankeløkren» er mer passende.

# Russens program for 17. mai 1957

- 0400 Vi vrir oss i senga og prøver å få sove på tross av alt bråket fra grønnerussen og de andre småbarna. (Som kjent har småbarna en ulikksalig trang til å begynne å bråke tidlig på morgenvkisten, slik at rødrussen og andre voksne mennesker ikke får sove.)
- 0500 Vi renonserer og står opp. Så går vi i gang med å vekke de som har sovnet igjen etter at grønnerussen forsvant. På turen benytter vi også anledningen til å pynte litt på husene, fortrinnsvis forretningsene, det er utrolig hvor mye litt rødmalning kan kvikke opp.
- 0800 Russefrokost. Russen tar eksamen i sitt spesialfag.
- 1000 Barnetog i Bossekop. Vi lar folk få se oss på samme tid som vi viser skolebarna forskjellen på rødruss og grønneruss.
- 1200 Middag (ikke på «Messas»). Vi gjør et tappert forsøk på å forbedre karakterene i spesialfaget.
- 1600 Borgertog. Vi må anstrenge oss for å holde grønnerussen våken. De har ikke fått anledning til å sove den daglige middagshuren. Små barn klarer ikke å være oppe så lenge av gangen.
- 1700 RUSSETALEN. Årets store begivenhet (for alle andre enn russeformannen). Det går opp for Alta-folk at alt er ikke som det skal være i bygda.
- 2000 Fest på Alta Gjestgiveri. Vi tar det helt rolig i starten.
- 2200 Danselovene begynner å myke seg opp. Drikkevarene tar til å strømme.
- 2400 Vi oppdager at lektorene også har vært russ en gang.

### 18. MAI

- 0200 Danselovene holder farten. De andre lar av forståelige grunner være å reise seg. Enkelte mener å ha oppdager at de har gangstemme.
- 0400 Det begynner å bli stille. Enkelte par lister seg ubemerket (tror de) bort.
- 0500 De som klarer det går hjem.
- 0900 Vi begynner å lese for å prøve på å løpet av 48 timer å få inn det vi skulle ha lært av henholdsvis matematikk og fysikk for reallinjen og engelsk for engelskkinjen, i løpet av de siste tre årene.

## Hoppbakke selges rimelig

Vi kan by Dem en 60-meters hoppbakke rimelig til salgs. Den er bygget av tommer (ikke impregneret). Det er ikke på grunn av feil ved bakken vi selger den, men på grunn av at vi mangler snø. Den står nemlig på en av de plassene i Alta hvor en ikke kan få snø til å holdes i bakken, vi glemte å ta hensyn til dette da vi bygde bakken. Med hensyn til bakkens kvalitet som hoppbakke, viser vi til siste hovednedsrett for Nord-Norge, da bare vel halvparten falt.

ALTA IDRETTSFØRENING, ALTA.

# BREV HJEM fra grønneruss

## Kjære mamma!

Du havell vintlapå fjå hørendakka fra ma. menn daveit att dække så latt å faste tite slukt nåkka. Vi har så myå fjøre att vike kaina Kinarull, så buri heiller lekkan være ei stouinn. for vi ha enu helt øksamen att vike trang å fjøre nåkka særli. Du trangkå være reidd. Vår av skake dompe. Det værste bilveit nårskan, men du serjo attå e blidd bedrå skrive, det sir alle.

Æ e teit med styre for grønnerussen sia av e en adi beste i klassen. Men kossen skaa klare å våkne på søttende mai? Æ såvjo så mye att øke klare å ståopp om marran nassen. Kossen skav uredas me malinna på vinduan. Trur du vi veit bare attvike skal skrive nåkka hos Posti adann. for dam tårde bare bo fjønn. Mamma, hainn Kårbj lotnefå parade sjelom-hattinn sjot kom fjårseint dein marran.

Mamma, av nå få meire pøng. Æ ska fjår-låne ma naemli. Du sijnne, av måha kjysse ei jente for å bli russ, å ho fjørke kjysse ma viss vike e fjårlava. Ho sir at det skake meireinn et kjysse te fjør ei jente fjør onge har i Alta. Åsså måaha pøng te å kjøpe Agnar Mykile si bok, for å fjørke låno. Røgrussen sir attvike blir fjør bak øran fjør vi kainno utenatt.

Mamma, dumå værdsånlillå øke stånkka te hattn pøppe om dehar. Æ må ha dalbermasjinn. I reklamen står att detnn tar bort søll åe minste har, å av fjørke bort håran me høvveln. Dekkede att dein vides nåkka særli, men denn kjlle så mye atide.

Men na mye slutte. Æ e blidd så traitt avå skrive så mye.

Kjærli Hilsen din sønn.

# Intermesso

På sin vandring rundt om på Jorden kom de to gamle vismenn Sokrates og Archimedes omsider til Finnmark of, gyan, nærmere bestemt til Arones i Alta.

På truppen foran gymnasiets imponerende inngangsdør sto to ungdommer (antagelig en gutt og en pike fra 5. gym.) og så tilbedende på — sola.

De to vismenn så litt desorientert på de to ungdommer, men ga seg allikevel i snakk med dem.

Sokrates tenkte nok som så: Her får jeg svar på alle mine spørsmål, den unge mann har jo lest og studert så meget at han har mistet nesten all haret. Han presenterte seg og sa: — Dette er Sokrates, du har vel hørt snakk om meg?

Den unge mann så litt tenksom ut, kludde seg i sin imaginære hårugg og svarte: —

— Hm...ne...hm...jo — hm...jo...nå har jeg det — Min far hadde engang en best som var uvanlig klok, og vi

kalte hesten for «Sokrates» — mens hadde Archimedes stått og sett litt ransakende på den unge piken (i gamle dager hadde man halen på en viss plass, men nå har den altså flyttet seg helt opp på hodet. Utviklingen går jo oppover, så det er vel ikke så rart at halen også flytter litt på seg.)

— Har du hørt om Archimedes, unge dame?

Piken hadde nok lest om en mann som het noe på Arch, men hvor?

Archimedes sto tankfull og tegnet sine berømte sirkler i sanden, pekte på dem og sa:

— Nå vet du vel hvem jeg

Piken lyste opp i et stort smil:

— Å jo, nå vet jeg det — du er jo den mannen som har lært de nyeste swingtrinnene!

De to gamle tok sine vandringstaver og ruslet hoderysende videre.

## Rettelser.

Vi vil gjerne få anledning til å rette en feil som snek seg inn under «Hansen»-vitne. Vi kom i skade for å sette at Nini Bellika var 17 år gammel, hun er 18, men hvem kunne ane det? Hadde det ikke vært fordi hun gikk i 5, skulle en tro hun var 15.

Replikkevisning på en belivet kveld:

— Du skulle sett meg i går, vi spilte tennis med kjottkaker, det var liv!

— Å, jøssenavn, jeg trodde ikke du kunne spille tennis.

## Våren er kommet!

Stikk innom og se om det er noe De trenger

Jeg har godt utvalg

*Ernst Larsson Sport*

HAMMERFEST

Telefoner: Butikken 1890 - Verkstedet 1891

▼  
*Herberth Traksen*  
BOK & PAPIRHANDLEL  
Hammerfest.  
▲

Alt i lesestoff og sjokolade

NARVESENS KIOSK  
BOSSEKOP

MØBLER

UTSTYR

Motorsyklar etc.

**FINNMARKSALG**  
Harald Aakeres - ALTA

Besøk

min korlewareforretning

De vil sikkert ikke angre

**Haakon Hansen**

Hammerfest - Tlf. 1647

HUSK Å FORNYE

ABONNEMENTET

MOPEDER - SYKLER  
og ellers alt i sport  
**ODD AUNE - BOSSEKOP**

Alt i rørliggerfaget utføres

Trenger De en fagmann så ring telefon 155

**OLE SUNDBY**  
Rørliggerforretning - Alta

Alt i KOLONIAL  
Manufaktur  
Skotøy

**OLE BULL AUNE**  
BOSSEKOP

Alta Bok- & Papirhandel

-Bøker og Blad  
Alt i skole- og kontorutstyr  
Tollietarvikler

Godt utvalg i damevesker og presanggjenstander

**Vårens nyheter**

i dame-, herre- og barnkonfeksjon  
får De hos

**A. SKOGLUND - Alta**  
Telefon 157 - 121

Med Termoped kommer de lettest fram til:

**Kåfjord Samvirkelag**

MEN IKJØR IKKE I GRØFTA!

OBS

OBS

Nytt lokale i 2. etasje i Alta Samvirkelag

**Brekkans Café, Bossekop**

Kom  
innom vårt  
møbellager!

det kan snart være noe  
De trenger

VI HAR UTVALG

**FINNMARKSBO**

ODD EVENSEN  
Hammerfest - Tlf. 1617

Waldemar  
Johansen

Ass. Handelstorr.

BUKTA - ELVEBAKKEN  
Telefon 369

Damekonfeksjon  
Manufaktur

UTSTYRSFORRETNING  
REISEEFFEKTER

**D. WULFF**

Grunnlagt 1880  
Hammerfest - Tlf. 1169

BØKER  
PAPIR  
Foto, film etc.

Kom inn og se på utvalget

**Olungen**

BOK- OG PAPIRHANDLEL  
Hammerfest - Tlf. 1276

## Alta Gjæstgiveri

ALTA

Sentral beliggenhet, god service

## ESSO SERVICE

ALTA

Alt som har med service av biler å gjøre

Besøk oss i vår nye  
flotte forretning.

## Alta Samvirkelag

BOSSEKOP

## Alta Skomagasin

Elvebakken - Tlf. 480

## OLAF SVENDSEN

BAKERI

Bukta - Tlf. 338

Har alltid godt utvalg  
i møbler

## Hj. Henriksen

SNEKKERMESTER

Hammerfest - Tlf. 1160 og 1787

## Knut Østlyngen

Bakeri og Konditori

ELVEBAKKEN

Bakeriet hvor russen og alle  
andre henter sin livskraft

Alt i  
kolonialvarer

## Leif N. Larsen

Sentrum

FINN BJØRNÆS  
BOSSEKOP

Bildeler - Gummi  
Vulkaniseringsverksted

## SHELL Bensinstasjon

JOHN SVENDSEN

Elvebakken Telefon 302

BILREKVISITA  
VIKING BILGUMMI  
RADIO

Russen vet at en til og med kan  
slappe av med lesebok når  
en har gode plater, platespiller  
og en førstklasses RADIO fra

## B. K. Ottem & Sønner

Radio - Musikk - Foto - Sport  
Møbler

Elektr. install.forretning

P.S. Heilken verdi har et russe-  
bilde hvis en ikke kan se om  
tun er rød eller grønn?

VI HAR FARGEFILM!

Elvebakken Spiseforretning

Elvebakken

## Fredrik Posti

Ass. handels-  
forretning

Elvebakken - Tlf. 309

## Berit Svendsen

FRISERSALONG

Elvebakken - Telefon 363

## Konfeksjon Manufaktur - Skotøy

*Bjarne Johannessen.*

KONFEKSJON - MANUKTUR - SKOTØY  
ELVEBAKKEN

Telefon 335 a

Telefon 335 a

Trelast - Jernvarer  
BYGNINGSARTIKLER  
Ass. landhandel

**OLE**  **STLYNGEN**

ELVEBAKKEN

Frukt  
Kolonial

ARTH. WEGNER &amp; SØNN

BRØDVARER ANBEFALES

M. BATSCHIN  
BOSSEKOP

Skotøy  
Konfeksjon  
Manufaktur

Viggo Bruun

ELVEBAKKEN

SNARKJØP

Alt i  
kolonial

❖

Diedr. Nielsen A.s  
BOSSEKOP

Aviser  
Tobakk  
Sjokolade

Torleif Kjeldsberg  
ALTA